

Tuotannon Tehoistamisesta

JOS se työmäärä mikä tämän lamaannuskauden aikanakin vuosittain suoritetaan pitäisi suorittaa alkuperäisillä työkaluilla ja ilman nykyisiä koneitten käyttövoimia, niin tarvittaisiin siinä paljon enemmän työläisiä kuin mitä niitä on maailmassa. Mutta siten ei enää tarvitse yrittääkään tehdä, eikä siitä mitään valmistu tulisikaan. Meillä on nyt jättiläismäiset koneet ja niiden käyttövoimana me käytämme sähköä, höyryä, gasoliinia, kesyttämämme eläimiä tal suoranaisia luonnonvoimia.

Koneiden ja niiden käyttövoiman käytäntöön ottamisen kautta on ihmisten tuotantokykyisyys moninkertaistunut siitä mitä se oli ennen niiden käytäntöön ottamista. Tämän seikan pitäisi edellyttää sitä, ettei ihmisten nyt enää tarvitse tehdä työtä läheskään niin monta päivää vuodessa kuin mitä he tekivät silloin kun koneita ei vielä ollut käytännössä ja kaikki työt täytyi suorittaa yksinkertaisilla ja alkuperäisillä työkaluilla. Sitä se todellisuudessa edellyttääkin ja siksi meillä on nykyisin niin paljon työläisiä pakollisessa työttömyydessä kun tätä seikkaa ei ole otettu huomioon.

Kaikienlaisten työläisten asemanparantajain taholta on viime aikoina selitetty työttömyyden olevan vähenemään käsin, mutta tosiasiat puhuvat kuitenkin päinvastasta kieltä. Meidän käytettävänämmä olisi paljonkin mainitsemiamme tosiasioita, mutta tyydymme tämän kirjoituksen yhteydessä käyttämään vain yhtä, joka perustuu sementtituotannossa viime vuoden aikana tapahtuneeseen tuotannon tehoistumiseen ja se on seuraava:

“Niissä sementtimyllyissä, joissa vuosittain tuotetaan enemmän kuin 3,000,000 tynnyriä sementtiä, oli vuotena 1934 välttämätöntä kuluttaa 40 miestuntia että voitiin tuottaa 100 tynnyriä sementtiä. Sellaisissa myllyissä, joiden vuosittainen tuotantokykyisyys oli vähemmän

ajan kuin mitä he missäkin paikassa saavat tehdä työtä.

Poiminta suoritetaan urakkajärjestelmän alaisena ja maksu on yleisesti niin alhainen, etteivät poimijat tahdo kunnollisesti elää ansaitsemillaan palkoilla.

kuin 1,000,000 tynnyriä, täytyi kuluttaa 64.5 miestuntia sadan tynnyrin tuottamiseen.

“Vuodesta 1934 vuoteen 1935 on sementtiteollisuuden alalla työskentelevien työläisten tuottavaisuus lisääntynyt uusien ja entisiä parempien koneiden käytäntöön ottamisen kautta lähes 48 prosentilla. Tämä merkitsee sitä että 41.3 miestunnin kuluessa nyt voidaan valmistaa yhtä paljon sementtiä kuin viime vuonna voitiin valmistaa 61.1 miestunnin kuluessa. Näinollen ei tänä vuonna tarvita sementtiteollisuudessa kuin kaksi kolmasosaa niistä miehistä, jotka sillä teollisuuden alalla työskentelivät viime vuotena, jos sementin kysyntä on tämän kulumassaolevan vuoden aikana yhtä suuri kuin se oli viime vuotenaakin.”

Tässä tapauksessa, jottei tuotannon tehoistaminen olisi syössyt kolmattaosaa sementtiteollisuudessa työskenteleviä työläisiä työttömyyteen, olisi työpäivää pitänyt lyhentää yhdellä kolmannellaosalla. Mutta siten ei ole tehty, vaan kylläkin päinvastoin. Sensijaan että sementtimyllyjen omistajat olisivat lyhentäneet työläistensä työpäivää tuotantotehoisuutta vastaavassa määrässä ovat he pidentäneet sitä kaikissa niissä myllyissä, joiden tuotanto on tämän vuoden aikana ollut isompi kuin viime vuoden vastaavana aikana.

Asiain näinollen tulee työttömyys lisääntymään siitä huolimatta vaikka vissien tavarain kysyntäkin jossakin määrin lisääntyisi. Ja tätä tuotantokoneiston kehityksen suuntaa ei voida millään muulla keinolla muuttaa toiseksi kuin siten, että työpäivää lyhennetään huomattavassa määrin heti yleisesti ja aina sikäli kuin tuotantotehoisuus lisääntyy.

Mutta tällaisen menettelytavan käytäntöön ottamisesta ei olisi tuotantolaitoksien omistajille mitään hyötyä — vaan kylläkin palkkatyöläisille. Joten ei ole odotettavissa että muutoksia tilanteeseen nähden tulee mitenkään muuten kuin työläisten omintakeisten toimenpiteiden kautta.

Mihin toimenpiteisiin työläisten sitten pitäisi ryhtyä asiainkulun suunnan niiden luonnollisiin uomiinsa ohjaamiseen nähden?

Ennenkaikkea olisi kaikilla eri teollisuuksien aloilla työskentelevien palkkatyöläisten järjestyttävä alansa teollisuusunioniin. Ei mihinkään oletettuun ja johtajain perustamiin teollisuusunioniin, vaan palkkatyöläisten itsensä perustamiin I. W. W:ssä oleviin teollisuusunioniin. Ja sitten, kun vissi määrä kullakin teollisuusalalla työskentelevistä työläisistä on järjestynyt, ei ole

mitään vaikeuksia työpäivän lyhentämiseen nähden olemassa. Jollei nykyisten tuotantolaitoksien omistajain kannata omistaa tehtaita lyhemmän työpäivän voimassa ollessa, niin yhteiskunnallistutettakoon ne, ja sen jälkeen ei enää tule olemaan mitään esteitä työpäivän tuotantotehoisuuden kehitystä vastaavassa määrin lyhentämisen tiellä.

Ethiopian Valloittaminen Tuli Kalliiksi

ITALIAN fascististen johtajain neuvotellessa Rooman uuden keisarikunnan laajentam'sesta, sanotaan Mussolinin asettaneen sormensa Ethiopian kartan päälle ja sanoneen: "Tässä on se maa josta meidän on alettava."

Toteuttaakseen tämän aikeensa, aloitti Mussolini julistamattoman sodan Etiopiaa vastaan viime vuoden lokakuussa. Nimellisesti hän julisti taisteluiden päättyneen tämän vuoden toukokuun ensimmäisellä puoliskolla ja Italian laajentaneen sen kautta aluettaan 350,000 neliömallilla sekä liittäneen valtansa alaiseksi enemmän kuin 10,000,000 henkilöä Afrikassa.

Ennestään Italialla oli jo kolme afrikalaista alusmaata, jotka ovat: Välimeren rannalla sijaitseva Libya (Tripolis), jonka pinta-ala on 677,000 neliömallia ja asukasluku 717,663; Punaisen-meren rannalla sijaitseva Eritrea, pinta-ala ollen 45,754 neliömallia ja asukasluku 621,766; Indian-meren rannalla oleva Italian Somalimaa, pinta-ala ollen 194,000 neliömallia ja asukasluku 1,010,815 alkuasukasta sekä joku määrä siirtolaisia.

Näin ollen on Italian hallinnon alaisena nyt 1,266,754 neliömallia käsittävä alue Afrikassa ja asuu sillä alueella vähintään 13,350,244 henkilöä.

Kaikkien johtavien itaalialaisten fascistien on ilmoitettu olevan yksimielisiä siitä, että Ethiopia on näistä alusmaista kaikkein rikkain ja muutenkin toisia suuremmasta merkityksestä Italialle.

Maantieteellisesti Ethiopia jakautuu kolmeen osaan, jotka ovat: Eteläosassa oleva kuuma Ogaden santa-aavikko; koillisosassa oleva Danakilin aavikkoalue, jonka vakuutetaan olevan

kuumimman ja kuivimman paikan maailmassa; ja keskiosassa oleva ylätasanko.

Itaalialaisten kolonioiden muodostam'sessa ei Ogaden ja Danakilin alueita nähtävästi oteta ollenkaan lukuun, joskin niissä voi olla monia eri mineraaleja, mutta niiden paljous on toistaiseksi tuntematon. Uuden keisarikunnan rakentajille jää niinollen, ainakin toistaiseksi, vain maan keskiosa, jossa fascistit selittävät olevan paljon mahdollisuuksia Etiopiaan siirtyville itaalialaisille. Mussolinin aikomuksena vakuutetaan olevan siirtää tälle alueelle satojatuhansia, jollei miljoonia Italian "liikaväestöstä".

Mussolini muuten näkyy jakaneen itäisen Afrikan alusmaat, kuuluu niihin Eritrea, Somalimaa ja Ethiopia, viiteen hallintopiiriin, joiden keskushallinto tulee sijaitsemaan Addis Ababassa.

Robert Gale Woolbert antaa mainitusta Ethiopian ylätasangosta seuraavan lausunnon New York Times-lehdessä:

"Se ei ole ollenkaan kyseenalaista, etteikö sillä alueella ole paljon viljavaa maata ja ilmasto on myös sellainen, että europalaiset voivat siellä asustaa ilman mitään suurempia vaikeuksia. Tässä keskiosassa on parempi ilmasto ja vesi kuin Eritreassa, jossa itaalialainen asutus ei ole saanut paljonkaan jalansijaa. Vaikka se on ollut noin 50 vuotta Italian alusmaana, niin ei siellä ole vielä nytkään sataa itaalialaista maanviljelijää.

"Mutta kalkista kyseessäolevan ylätasangonkin hyvistä puolista huolimatta ei kenenkään tule unohtaa sitä tosiasiaa, että ennenkuin itaalialaisia kolonioita sinne voidaan perustaa, niin rahaa on kulutettava suuria summia teiden, silto-